

„Slovenec“ izhaja vsak četrtek in velja za pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

„Kmetovalec“ za naročnike Slove Vse l. f. 2.—Pol leta f. 1. Za nenaročnike: Vse leto f. 3.— Pol leta f. 1.60

Pri oznanilih in ravno tako pri „politikalih“ se plačuje za navadno trisopno vrsto:

8 kr., če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 krat
6 „ „ „ 3 krat
Za večje črke po prostoru.

SLOVENC

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici pri Paternoliju; v Trstu v tobakarnicah „Via del Belvedere 179 in „Via della caserma 60“

Naročnina in dopisi naj se blagovoljno pošiljajo pod naslovom: Viktor Dolenc v Gorici. — Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepromožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Glasilov slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Cesarjevo potovanje in Slovani.

Slovani, posebno pa Jugoslovani smo Cesarjevo potovanje na avstrijski jug z veseljem pozdravljali in stavimo še vedno v to potovanje dobro upanje za boljšo prihodnost Slovanov v Avstriji. — Mnogi listi dinastiji zveste opozicije so to mnenje povdarjali in opravičujejo ga celo ustavoverna glavna glasila po strahu, katerega ovajajo mej vrstami uvodnih člankov i. t. d. Vidi se tudi, da vlada sama noče pritiskati Slovanov do skrajne meje, posebno če je to res, da hoče podpisati osnovo česke univerze v Pragi, da posreduje tu in tam, kjer so kaki prepiri in da namerava nekoliko sprememb v viših uradniških krogih. — To vse je mogoče in verjetno, ker ministerstvo se je moralo po tolikih neuspelih, po tolikih nesrečah, katerih je bila v prvi vrsti kriva ona stranka, pod katere imenom se je rodilo sedajno ministerstvo, prepričati, da tako ne more iti dolgo časa. Morda ravno ministri, saj nekateri, spoznavajo, da po dosedajem načinu se ne more naša država trajno in stalno konsolidirati in da bo vladar sam tega kmalo popolnoma prepričal seter v kratkem obdobju z drugimi svetovalci. Da na Dunaji piha nek nasprotni veter, to je več ko verjetno; nekateri ministri pa morda rajši krenejo ladjo po vetru, nego pa se postavijo v nevarnost, da z njo vtonijo. Nadalje pa je tudi mogoče, da naša zunanja politika zahteva preustroj notranje, ker gotovo je, da prva močno in odločilno upliva na drugo. — Jutrovo pitanje postaja od leta do leta bolj nujno in evropske velevlasti na vso moč konkurirajo za upliv na Balkanu. — Da ima zraven Rusije Avstrija naravni poklic mešati se v te velevažne zadeve, tudi vsakdanji politikar lahko razumi. Dozdaj pa Avstrija na Balkanu nij uživala tistih simpatij, katerih naravni nasledek je upliv. Da si pa pridobi te simpatije, je v prvi vrsti potrebno, da notranjo politiko tako spremeni, da ne bo nasprotna interesom in pravičnim zahtevam avstrijskih mnogih Slovanov; — Treba je, da se sopesu poprimo one politike, katere se je posluževala v slavnih časih Laudona in Evgenija Savojskega ter popusti oskosrčno in ponemčevalno politiko, katero so v Avstrijo zasejali nemški politiki in kratkovidni birokrati in diplomati po šabloni, katere je, od kar obstoji, Avstrija tirala iz ene nesreče v drugo in jo bo počasi spravila še ob vsak upliv v Evropi.

Notranja državna uredba Avstrije, to je dualizem se je v 7mih letih tudi skoro preživel; Ogrski državni-

ki so pokazali, da prav malo zamorejo in da njih cilji, ki niso družega, nego madjarsko nadvladanje v prav nizkem in ostudnem zmislu, se ne strinjajo z nalogo napredujoče kulturne države. Madjari so v tako kratkem času pokazali tako nezmožnost na vsakem polju, da mora vsak misleči človek spoznati veliko nevarnost za Avstrijo, ko bi to zmerem tako ostalo. — kajti gotovo je, da bo Cislajtanija pred ali pozneje tudi morala treti za ogrsko grehe. — Vrh vsega bodo Ogri po surovem postopanju proti Slovakom in sploh Slovanom pa še drugimi narodnostmi na Ogrskem živečimi, mej katerimi so tudi Nemei, napravili prijaznost in protekcije vsih kultiviranih narodov v Evropi. — In vendar bi morali Ogri pomisliti, da so jim prav te simpatije pomagale do državne samostalnosti. — Visoki krogi menda to vse prav dobro vidijo in so tudi jako nezadovoljni z Beustovim detotom. — Ko je lansko leto nadvojvoda Albreht potoval po Hrvaškem in po Granici, počila je neka misel da se bo hrvatsko kraljestvo ocepilo od Ogerskega, in pridružilo cislajtanskemu kronovinam in to gledè na veliko važnost, katero ima Hrvaška v jutrovnem pršaňji; slišalo se je uže tistikrat, da Avstrija resno misli na osvojitov Bosnijo in Hercegovine. — Slišalo se je tudi, do so tri prva velevlasti, Ruska, Nemčija in Avstrija popolnoma edine gledè jutrovega pršaňja in ena vest je z drugo v popolni zvezi.

Zdaj pa, ko Cesar potuje po Dalmaciji, so počili prav enaki glasovi in celo nemški inostranski listi razpravljajo to kombinacijo z vso resnostjo in kdor ve, da diplomacija posnema kukovico, ki svoja jajca izlega v tujem gnezdu, gotovo ne prezira popolnoma teh izjav. Da Avstrija nijma še svoje stalne oblike, tega se mora vsakdo prepričati, kdor vidi okorne razmere na vsako stran; da pa Avstrija pride do te oblike, to je interes dinastije in narodov Avstrijskih. — Kakor hitro pa dinastija spozna nevarnosti in pomoč, potem je gotovo, da se mora ozirati na Slovanstvo na jugu; ona ga mora ali zatreti in to ne bo nikoli šlo in bi bilo jako problematična pomoč, ali pa ga mora na vso moč okrepčati in razviti, ker po tem si vstvari naravno mejo proti italijanski propagandi, ki je sicer po Cesarjevem obisku v Benetkah začasno paralizovana, ampak odstranjena ne, dokler jo goje italijanski literati mej ljudstvom, zagotovi si popolno gospodarstvo v jadranskem morji in pridobi si največe simpatije Slovanov na balkanskem polotoku, ki prav željno pričakujejo, da bi jih kedo odrešil turškega jarma. Iz tega stališča ogleddan položaj, se mora Cesarjevem potovanju po Dalma-

ciji dati prav veliko važnost, kajti kder je odividen interes, je tudi tndi mogoče spoznanje in mi smo prepričani, da se vsa ta pršaňja razpravljajo v visokih krogih. — Mi Jugoslovani avstrijski bi tako avstrijsko politiko pozdravljali z največim veseljem; Ogri bi se ji vpirali in tudi ustavoverci nekoliko; pa tolažiti bi se morali prvi v oči gled njihove državniške nezmožnosti, oboji pa gledè na najviši interes države. — Dalmacija, odprta napredku ima morda postati še najlepši biser v kroni habsburški in ž njo v zvezi se boče razvijal jug avstrijski, dozdej prezanemarjon v srečo narodu jugoslovanskemu in državi.

Dopisi.

V Gorici 5. maja 1875 Prešli teden nij imel dež. zbor nobene seje. — V zadnji seji je velike važnosti prav dobra in temeljita motivacija Faganelova gledè novo postavu za razdelitev občinskih zemljišč. — Ker smo jo prinesli v zanjem listu, se nadejamo, da so jo naši posestniki uže me seboj razpravljali. — Na svojem mestu je bila tudi interpelacija slovenskih poslancev, zakaj je goriški glavar vabila za volitev v trg. zbornico na slovenske občine rasposlal v italijanskem jeziku in zakaj ne v slovenskem, kakor to zahteva §. 19 osnovnih postav.

Človeka prav stresse, ko vidi nabita v slovenskih vaseh italijanska oznanila. Za Boga, kak namen pa ima oznanilo; gotovo ta, da ga ljudstvo čita in razumi; kako pa ga boče razumelo, če nij sestavljeno v njegovem jeziku. — Čudimo se le županom, da takih oklicev na pošiljajo nazaj s protestom, saj nij treba na pomoč klicati še postavu ne, ampak samo nepokvarjeno naravno pamet. — Tudi pri volitvah v trg. zbornico se je nekaj smešnega pripetilo, vlada je nasetovala nekega kandidata, kateri je tudi dobil zadostno večino glasov, a ko je bil izvoljen, se zavrgla komisija to volitev, češ da je v nasprotju s postavu, katere določuje, da morata biti v vsakemu razredu izvoljena 2 v Gorici stanujoča odbornika. — Ali nij vladni zastopnik tega prepelj vedel?

Iz tega se lahko župani prepričajo koliko je držati na taka priporočila, vabila ali ukaze. — Sicer pa je ta volitev glede na to, da je skoro polovica naših volilcev izpuščena iz imenikov, Slovincem še precej povolj-

LISTEK.

POTNIK.

(Konec)

Zaječala je pri tem imenu uboga gospa in se na tla zgrudila, hči jo je pa jokaje objela. Dolgo so bili tukaj vsi nemi. Gdo bi pa tudi mogel njih žalostne občutke popisati? „Nesrečno, — da, istinito nesrečno ime! izpregovorila je po dolgem molku mati, z rokami si obraz zakrivša. Jeli osoda hotela, da mož, kateri je mojega edinega sina usmrtil, sedaj pred menoj kleči? . . . O usmiljeni bog, uč me, kako naj se obnašam v tej strašni skušnjji, kateri si me tako nagloma podvrigel!“ „Prositate za me, prositate za me — bodite moja zagovornica pri materi, ko bodem daleč od tukaj. Verujte mi, jaz nijsem mnogo srečnih dnij doživel od onega dogodka.“ Hotel jo odriniti, a Dragojila do katere je to govoril zajokala se je, in njene solze obdržale so ga še tukaj. Nij se več izgovarjal; govoril je še nekoliko v slavo umrlega, in ko je bledih lic, z bolestnimi vzdihji in trepetajočimi ustnicami pred njima stal, morala ju je njegova odkritosrčnost, njegov istiniti kes geniti. Ne hodite od nas, dokler Vam nijsmo obe odpustili! — Da, odpuščata Vam njegova mati, kakor Vam je sin še na smrtni postelji odpustil. Vaša duša naj bo prosta vsake tuje zaradi tega.“ —

Mej tem časom stala je Dragojila bleđa in nema,

kakor mrazorna soha in posrkala je vsako besedo, katero je njena mati izgovorila. Pazila je na vsak njen glas in vsako spremembo njenega obraza. Bila je še otrok, ko je Milan hišo zapustil in se v tujino podal; in akopram se ga je dobro spominjala, vendar je žalost ob njegovi zgubi hitro nehala, ker tudi njene misli so se k drugim, odraslemu dekletu bolje pristojajočim stvarim obrnile. Ko je videla, da se je mati s tujcem sprijaznila in da ga nij tako brezi slovesa izpustila, razveselila se je tedaj njena duša; njen obraz se je zopet nasmehljaj v čistosti in nedolžnosti.

Vrnili so se po dolini zopet domov, a vreme, kraj, dan, vse se je dozdevalo spremenjeno. Potoki nijso več tako prijazno šumljali, nebo nij bilo tako jasno kot ribje oko. Žalostna megla se je vlačila po tem okraji in tice pevke so molčale, kakor bi jastrob nad njimi plaval. Malo so govorili, a te besede so bile vedno manje žalostne. Malo ur preje bil jima je prijeten tujec, katerega bi kmalu pozabili, od slej naprej si ga pa ne moreti več iz spomina izbrisati. Mati in hči so po prvem hoji sklenili, svojo nagnenost mu kazati zaradi njega samega, zaradi njegove nesreče, njegovega kesa, kajti spomin na nesrečen dvoboj je najbolje njega mučil.

Zvečer so prišli v sobo posli in tudi starčki, ki so dolgo pri tej hiši služili. Dragojila čitala je glasno nekaj iz svetega pisma. Bil je tih, svet prizor, in kakor je na starih podobah ob glavah svetnikov žarkov venec narisan, tako se je dozdevalo tudi gostu, ki jo je vedno pogledoval in njen srebreni glas poslušal, da

je tudi ob njenih sencih takov žarek, v tem ko so jej kite knjigo dotikale.

Prešlo noč je mislil na veselo stvar, kakor moreda nigdar preje v življenji, to noč so pa bile same resne misli, ki mu nijso dajale pokoja; in če je tudi njegova domišljija mirovala, čuvalo je vendar srce. On je tej materi edinega sina ubil, temu sladkemu dekletu ukrad edinega brata — ali bi ne bilo v njegovi moči, to škodo vsaj nekoliko poravnati? Njegovo srce nij od dvoboja sem najmanjše iskric ljubezni občutilo, ampak ljubilo le temne podobe, koje si je samo ustvarjalo. Njegovo življenje bilo je nemirno, nesrečno — a sedaj začelo se mu je od daleč zoriti — njegove prsi so se širile in upati je začel v jasno bodočnost. Ali nij bil njegov nasprotnik kriv dvoboja? Ali mu nij na smrtni postelji priznal, da je častno in hrabro ravnal? Ali se nij moral dolgo boriti, da si je lastno življenje rešil?

Ta noč je bila tako mirna in tiha, kakor prejšnja viharina in glasna in baš tako v srci našega potnika. Njegovi čuti pomirili so se po hudem notranjem boji in vesel je bil tega; zjutro je z veseljem gledal zopet krasno naravo skozi okno.

Gospa tudi nij mogla dolgo zaspati. Mladi mož se jej je smilil in rada bi vedela, ali so njegovi roditelji še živi, da ga tako puste brez tolažbe. Marsigdo bi kaj tacega hitro pozabil, udal se veselju in razpaščnosti, ta pa je vedno otožen in žalosten. Če tudi mlad, nosi vendar v sebi vso resnost starega moža. In tacemu

gotovo pomeni, da so se razmere mej Rusijo in Avstrijo zboljšale. V nedeljo pa je Cesar dospel v Kotor in sprejel v ponedeljek, 3. t. m. črnogorskega kneza Nikolo jako častno. Vojaška godba je igrala črnogorsko himno; knez in njegovi spremljevalci so bili povabljeni na obed k Cesarji, zvečer pa je bila v Kotoru v mestu in na morji velikanska razsvetljava. Denes je Cesar v Budvi in še ta teden bo menda dovršeno potovanje po Dalmaciji, ki traja uže čez 1 mesec. Iz Dalmacije gre Cesar v Reko, kder ga bodo čakali nekateri naši in ogrski ministri, ban Mazuranič, nadškof zagrebški in drugi dostojanstveniki. Mesto Reka se nekda pripravljala na velikanski sprejem. Cesar se vrne iz Reke čez Št. Peter in Ljubljano nazaj na Dunaj, najbrže do 15., 16. t. m. Kakor se sliši, bo Cesar, ko pride na Dunaj, precej imenoval razne škofo; za Trst bo imenovan ali poreški škof Dobrila, ali pa solnograški prošt Dellabona, (Goričan) za Ljubljano pa skoro gotovo ljubljanski prošt Pogacar. Poljedelski minister Chlumetzky, ki je bil tudi s Cesarjem v Dalmaciji, se je uže vrnil na Dunaj. Deželni zbori Štajerski, Solnograški, Gorenje Avstrijski, Šlezki in Istrski so uže jenjali zborovati; v 10. dne bodo menda tudi vsi drugi končali zborovanje.—V istrskem dež. zboru se je nasvetovalo, naj se zveže istrska železnica s Trstom.

Demonstracije v Gradcu proti don Alfonzu so zdaj glavno gradivo časnikov. Demonstracijo so začeli študentje; a ljudstvo je nadaljevalo na tako velikanski način, da je prišlo do rabuke, katera je trajala 3 dni.—Policija je zaprla 27 ljudi, mej temi 8 študentov. Vlada je študentom zažugala, da bode univerzo zaprla, če se vdelež še kacega škandala. Več študentov bode izključenih in vsa študentska društva so razpuščena. Govori se, da bo don Alfonzo preselil se iz Gradca v Presburg.

Hrvatski ban Mazuranič je šel v Pešto, da se dogovori z ministerstvom zaradi raznih navskrižnosti, namreč o novi volilni postavi za Hrvatsko, o železniškem in jezikovem vprašanji, namreč vsiljevanji madjarščine.—Brzjavlja se dunajskim listom da bo prišlo do poravnave in da ogrsko ministerstvo hoče odstraniti te navskrižnosti.—

Hrvatski listi se oglašajo, da hočejo imeti Hercogovino. Začela je toraj uže agitacija za idejo, katero smo razvili na prvem mestu.

Angleški listi so tudi začeli pisati, da se bliža rešenje jutrovega pitanja in da Turška ne more več naprej.—

Na Francoskem agitujejo republikanci močno za razpust narodne skupčine.

Razne vesti.

(Učiteljske preskušnje) na stari način so začele v ponedeljek. Prišlo je 23 učiteljev večidel iz Primorskega, nekoliko iz Kranjskega in iz Štajerskega. Oglasilo se je tudi 8 učitelje, mej katerimi 3 za meščanske šole. Izpraševanje bode vodil menda g. nadzornik Klodič sam.

(V trgovsko zbornico) so bili izvoljeni 28. t. m. sledeči gospodje:

Vitez Viljem Ritter, Jožef Tance, Alojzij Marizza, Janez Mihelič, vsi iz Gorice, Miha Kacafura iz Tomina, Alojzij Zanuttig iz Gradiške, Leopold Bolko iz Černič, Daniel Godina iz Ajdovščine, France Segatti iz Kormina in Janez Peric iz Gorice.

(Vinska razstava v Dornbergu) v nedeljo 2. t. m. je bila prav močno obiskana; iz Vipavskega, Krasa in Gorice je prišlo mnogo gostov. Razstavljenih je bilo čez 40 baž belega in črnega vina, mej temi se je posebno odlikovala Malvasia gg. Sinogojca in Kršovanija. Tudi Berzamina črnega je bilo nekoliko izvrstnega. Sicer pa nij naša naloga meritorično pisati o razstavi; to naj stori „Kmetovalec“. Zadostuje nam, da posebno pohvalno omenimo Dornbržanov, z č. gosp. župnikom na čelu, ki so lepo in težavno nalogo izvrstno izpolnili in vinorejcem dali lep izgled napredka. Prepričali smo se po tej razstavi in na lepem vrtu vinorejskega društva dornberškega, da to društvo res dela in ima lepo prihodnost.

Po razstavi bila je beseda; pohvaliti moramo posebno igralke in deklamovalke; pa tudi igralci so stori-

ti svojo dolžnost in peveci pod vodstvom g. Križmana so se dobro držali. Veseliti mora vsacega rodoljuba ko vidi toliki napredek mej prostim narodom.

Po besedi je bila skupna večerja, po kateri so začele napitnice in so se vmes vrstili 3 pevski zbori: dornberški, rihenberški in komenski v prelepem petju. Napil je pred vsem g. predsednik Perozzi nenazočemu drž. poslancu Faiferju, kateremu v čast je bila osnovana ta beseda. Po tem se je napivalo slovanski edinosti itd., pa tudi na novo občno pevsko društvo se nij pozabilo, katerega vsi pevci kaj željno pričakujejo in nabralo se je tudi še precej denara za uboge šolarčke. Tuji gosti, vsi zadovoljni in veseli, so začeli odhajati še le okolo 11 uri zvečer. Živili Dornberžani, ki se odlikujejo v napredku in rodoljubju!

Sekcijski načelnik v ministerstvu poljedelstva, Dr. Lorenz, je bil večeraj v Dornbergu ter obiskal razstavo in ogledal si vrt vinorejskega društva.

(Pogorelec) na Krasu in Čepovanu še enkrat opozorujemo na poslano ital. banke „Unione“, ker vsled tega mora banka plačati škodo.—

Poslanice.*)

V številki 17. „Soče“ se bere, da so se neki gospodje, ki so človekoljube imenujejo, škandalizirali, ker so se naši gluhomoni v nedeljo, 25. preteklega meseca aprila, v ruskoplatnenih hlačicah in suknjicah sprehajali, češ da so bili revčki mraza zeleni. Ako bi bili tišči mehkočutni gospodje tisti dan na gorkomer pogledali, bi bili zapazili, da je kazal okoli 14 stopinj gorkote; gojenci tega zavoda so imeli pod ruskoplatnenimi hlačicami tudi močne in gorke podhlačice (spodnje hlače), in dasiravno je včasih veter popihljal, so vendar na vprašanje njih učenika, gospoda Lenardič-a, ali jih zebe, veselo odgovorili, da ne in da se prav dooro počutijo.

Vodja tukajšnjega deželnega zavoda gluhomemov.

Objava.

Zavarovalno društvo „Unione“ iz Florencia je vsled postopanja političnih oblastnij proti njemu vso to zadevo izročilo c. k. višim sodnijam austro-ogerskem in je denes v položaji, občinstvu javljati, da v enem slučaju, kder je spoznala neka okrajna sodnija kot neveljavne pogodbe tega društva je tržaška c. k. nadsodnija z razsodbo 22. decembra 1874 št. 6925 vničila prvo razsodbo in zavkazala novo obravnavo po navadnih občnih principih prava.—

In v zavetji teh principov je „Unione“ gotova svojih pravic, kajti glede na to, da uživa vse prednosti juridične osebe po postavah svoje lastne dežele, se ona lahko dene pod varstvo §§. 33-34 državlanskega zakona avstrijskega.—

Gledé na to opozoruje „Unione“ lastne zavarovance, da ne verujejo nasprotnim izjavam in na nevarnost, kateri se izpostavijo, če ne plačajo zavarovalnih premij ter na stroške in druge sitnosti, ob enem pa društvo zagotavlja, da od svoji strani ne bode nikoli ogibalo se izpolnovanji dolžnosti, katere je prevzelo nasproti zavarovancem.

Florencia 7. aprile 1875

Za zavarovalno društvo italijansko „L'Unione“
Odpравни svetovalec: Glavni ravnatelj:
Advokat C. Panattoni Conte Giuseppe Barbaro.
poslanec v parlamentu.

PS. Letne premije se lahko pošilja v rekomandiranih pismah pod naslovom „Cavaliere Tito Albanesi direttore della compagnia d'Assicurazioni Generali „L'Unione“ a Udine ali pa plača zastopnikom, katerih ima društvo v vsakem okraju.

*) Uredništvo nij odgovorno ne za obliko ne za zadržaj.

L. M. PAJK - OVA TISKARNA V MARIBORU

vabi na naročbo in predplato na

„VESTNIK“

v starej obliki

znanstveno prilogo „Zori“. Tudi nenaročniki „Zore“ lahko „Vestnik“ naročujejo. Jziti ma letos 8 števk. c. n. f. 1. 2 O. Pridobili smo jako lepih rokopisov in izvrstnih pripomočnikov. Ako bode dovolj naročnikov, izide 1. list 1. maja, ali najkasneje 15. maja. Naročnina se pošilja gore imenovanj tiskarni. Naprej!

Mladenič.

od 12. do 14. let, ki zna dobro pisati in računati, se precej vzame v eno večji prodajalnico v goriškem okraju.—Ponudbe z dokazi zmožnosti sprejeme iz prijaznosti Upravništvo „Soče.“

Mojstri, ki želijo prevzeti popraviljanje zvonika in farovža v **Kostanjevci na Krasu**, naj se v kratkem tu oglasijo.

Kostanjevica 4. maja 1875.

Županstvo.

Med. in Chir.

D. MARTIN KERSOVANI,

magister porodničarstva,

ki se je, iz Gradca prišedši, v Gorici naselil, se p. n. občinstvu priporoča, ter javlja, da bode zdravil na domu vsak dan od 10. do 12. predpoludne. Stanuje: na starem trgu št. 29-tikoma velike cerkve.

JAVNA DRAŽBA.

Podpisani odbor daje na znanje, da bode 11., 12. in eventuelno tudi nasledne dnevne lastnovoljna javna dražba od zdolaj popisanega blaga, ki je služilo za kinč javnih krajev o priliki prihoda Njegovega Veličanstva v Gorico.

Blago, ki bo prodano:

1. Rudeča kotenina.
2. zastave iz volne in kotenine, belo-modre, belo-rudeče in rumeno-črne, ki merijo od 1 lahta do 3 lahtov za 14 lahtov.
3. Predivne vrvice v raznih barvah, nove in že rabljene.
4. Volnena in lesena pozlačena vešala za kinč.
5. Količi ali štange iz mehkega lesa, sulice iz kositarja, lesene krogle, vse za rabo pri zastavah in v raznih merah.
6. Baloni iz raznobarvanega papirja za svečavo grbi okrajev in trgov na Goriškem in druge razne reči.—
7. Jarbola hojeva, pobarvana 5 do 7½, sežnjev dolga in zdolaj debela 6 do 10 palcev.

Dne 11. maja se bode prodajalo blago zaznamovano pod št. 1., 2., 3., 4., 5., in 6. v dvorani nove mestne palače, kder je realka; 12. maja in naslednje dni pa jarbola zaznamovana pod št. 7. na zemljišču za zidanje, ki je na voglu ulice javnega vrta (Via Giardino) in ulice Stavbene banke tržaške.

Gorica 21. aprila 1875.

SLAVNOSTNI ODBOR.